Pregaria.cat

Entrada

Et recordo àvia

Per pregaria.cat el dc., 09/10/2002 - 09:00

Quan va morir l'àvia alguna gent que no sabia massa què fer i volia quedar bé, deien: "ja ho veuràs amb el temps l'oblidaràs". Quina estupidesa! Es pot salvar la bona intenció, però hagués estat molt millor callar i restar al costat.

Precisament el que no vull és oblidar-te. No em sentiria gens bé si un dia em passés que ja no et recordava. Vas ser per a mi un bon puntal. Velleta i tot, els teus ulls eren desperts i joves i m'estimaves. M'hi trobava bé escoltant les històries de l'avi, de la guerra i de la teva família. Vas ser tu la que em va parlar de Déu d'una manera més íntima i entenedora.

Jo sé que vius en el més enllà. No podria demostrar-ho, ni tampoc ho intentaria. No m'entendrien. Ho sé, i prou. És més que un record. És una dolça realitat, suau com una boira, que em penetra i provoca tendresa.

Senyor, quin misteri el final d'una vida! Per molt que hi pensi sempre resulta curt. Sembla que a la majoria de la gent no els preocupi. Ho sembla, però de fet hi pensen. Quan Jesús moria va dir: "A les teves mans confio el meu esperit". M'encanta aquesta pregària i no sols pensant la mort. A les teves mans confio avui l'àvia,.... i a mi. On millor?

(Ampliació: Carta de Sant Jaume 1, 12)

- Feliç l'home que es manté ferm en les proves
- Rebrà la corona de vida
- Que el Senyor ha promès
- Als qui l'estimen.